

TUNTOSARVI

Nro 3 1987

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti

Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin

Nro 3/1987

13. vuosikerta

JULKAISIJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen

TOIMITUKSEN OSOITE

Näkövammaisten Keskusliitto

Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki

puh. (90) 77041/227

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta	1
Ajankohtaista	7
Lukijan palsta	10
Tuntosarvi-lehden avustajille	14
Ilmoitukset	15

TUNTOSARVI

16.1.1987

Puheenjohtajan palsta

Hyvää alkanutta vuotta teille kaikille...

Kiitän teitä kaikkia menneestä vuodesta, saamistani kirjeistä ja korteista. Kaikenlainen palaute on aina tervetullutta. Toivon että jatkatte yhteydenpitoa edelleenkin.

Joulujuhlassa oli paljon ihmisiä mukana. Sunnuntaina pidetty yhteinen yhdistystuokio osoitti kokoontumisen tarpeelliseksi. On iloinen asia että kuurosokeat pitävät yhdistystä tarpeellisena ja tärkeänä.

»Me-henki» on koossapitävä tekijä. Meitä on vähän, mutta tarvitsemme suuren joukon erilaisia tukitoimenpiteitä voidaksemme elää yhteiskunnassa muiden ihmisten tavoin. Yhdistyksen tärkein tehtävä on valvoa ja ajaa kuurosokeiden etuja yhteiskunnassa. Tämä työ vaatii työntekijöiltä runsaasti aikaa ja taitoja valistuksen levittämiseen ja yhteydenpitoon viranomaisten kanssa. Tietoisuus kuurosokeudesta leviää hitaasti, mutta varmasti. Yhteiskunta muuttuu nopeata vauhtia, lainsäädäntö muuttuu. Kaiken oppiminen on tärkeää. Tutkimuksia tehdään monella taholla, myös ulkomailla. Tutkimuksen tuloksia on seurattava. Pieni maa ei voi kaikkea tehdä yksin. Rahaa ja työtä säästyy kun olemme yhteistyössä muiden maiden kanssa.

Tämä yhdistys on meille kuurosokeille todella tarpeellinen, välttämätön ja iloinen asia.

Näkövammaisten Keskusliitto kutsui Inger Elisabet Lindgrenin kuurosokeiden huoltosihteerin toimeen 1968-69. Inger Lindgren oli ensimmäinen kuurosokeiden työntekijä Suomessa, jonka työ oli yksinomaan kuurosokeiden parissa. Inger oli koulutukseltaan sairaanhoitaja, myöhemmin sosionomi. Inger kertoo, kuinka hän ei aluksi tiennyt kuurosokeudesta oikein mitään, eikä osannut oikein mitään. Mutta oli jännittävää alkaa suunnitella koulutusta ja kuntoutusta kun ei tiennyt millaiseksi sen pitäisi muodostua.

Alkuun Inger matkusteli ympäri maata, kävi kuurosokeiden kotona täyttämässä anomuksia ja papereita. Myöhemmin olemme saaneet aluesihteeireitä tähän työhön.

Yhdistyksen perustaminen

Papereista näkyy että Suomen Kuurosokeat ry:n perustava kokous on ollut Helsingissä 16. päivänä joulukuuta 1971. Perustamissopimuksen ovat allekirjoittaneet Inger Lindgren, Kaija Multiala (nykyinen Salekari) ja Hilikka Lehtola. Samalla päivämäärällä Suomen Kuurosokeat on ilmoitettu yhdistysrekisteriin. Perustetun yhdistyksen ensimmäinen vuosikokous pidettiin lomakoti Onnelassa 8.4.1972. Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi siis Inger Lindgren, varapuheenjohtajana Tuomo Toivonen, sihteerinä Kaija Multiala, muina jäseninä johtokuntaan oli valittu Kari Hyötylä, Samuli Kujanpää ja Uuno Hyvönen, varajäseninä

Martti Rötö ja Viljo Kinnunen.

Ensimmäisessä vuosikokouksessa on ollut mukana 37 henkilöä. Joulukuussa 1971 Keskusliitossa oli käynyt kuurosokeita vieraita Ruotsista, Norjasta ja Tanskasta. Vieraat olivat kertoneet että heillä on yhdistys omassa maassaan. Tästä Inger sai ajatuksen että Suomessakin tarvitaan oma yhdistys kuurosokeita varten. Yhdistys oli perustettu! Inger kutsui Kaija Multialan (Salekari) työhön kuurosokeiden pariin. Inger itse oli Näkövammaisten Keskusliiton johtava kuntoutusohjaaja. Vasta myöhemmin hän siirtyi Suomalaisiin Kuurosokeat ry:n toiminnanjohtajaksi.

Kuntoutus kehittyi

Aluksi Inger ja Kaija matkustelivat ympäri Suomea ja kävivät tapaamassa kuurosokeita heidän kotonaan. Myös muutamia kursseja järjestettiin. Siellä opiskeltiin kommunikaatiotaitoja, liikkumista, yhdessäoloa jne. Kursseja oli paljon vähemmän kuin nyt.

Inger oli erittäin kielitaitoinen ihminen. Hän ymmärsi että on tärkeätä pitää yhteyttä muihin maihin ja ottaa oppia mitä muualla tehdään. Niinpä hän kiersi Kaijan kanssa eri puolilla maailmaa, tutustui kuurosokeiden kuntoutukseen, koulutukseen ja tutkimuksiin ja suunnitteli mitä voidaan tehdä kuurosokeiden auttamiseksi.

Inger oli erittäin valloittava ja eloisa ihminen, hyvin pidetty ja ystävällinen kaikille. Tämä ystävällisyys ja lämpö säteili hänen olemuksestaan. Ei tarvittu sanoja, se näkyi. Muistan tämän kokemuksen hänestä aina.

Minulla ei ollut mahdollisuutta tutustua Ingeriin henkilökohtaisesti. Tapasin hänet muutaman kerran. Hän teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. Vieläkin »näen» hänet muistikuvissani kuin elävän ihmisen. Kun olen ollut mukana tässä yhdistyksessä, tiedän miten korvaamaton hän oli meille. Ilman Inger Lindgrenin luovuutta ja rakkautta meihin, meillä olisi tänään paljon huonommin asiat.

Vuonna 1979 kuurosokeiden kuntoutus sai lisävauhtia. Oli valmistunut mietintö Kuurosokeat Suomessa. Mietinnössä todetaan, että on järkevää antaa kuurosokeiden kuntoutus Suomen Kuurosokeat ry:n tehtäväksi. Aiemmin sen oli hoitanut NKL, jonka palveluksessa Inger ja Kaija olivat. Vähitellen olemme saaneet toteutumaan mietinnössä esitettyjä asioita.

Tavoitteena itsenäinen elämä

Merkittävä saavutus on Tampereen palvelutalo. Palvelutalossa on mahdollisuus elää tavalla jollaista ei ole muiden ihmisten joukossa asuttaessa. Inger on ollut kaukaa viisas ihminen. Vuonna 1979 hän on kirjoittanut mm. »Vammaisten kohdalla on saatava elämiseen aktiivisempi ote. Enää ei pelkästään hoideta ja huolleta, vaan pyritään itsenäisyyteen. Vammaisen oikeuteen elää omaa elämää, sellaista kuin hän sitä voi ja haluaa elää. Työ muuttuu aivan silmien edessä tukemiseksi, opettamiseksi, konsultoinniksi, ja se lähtee yhä enemmän vammaisten asiakkaiden itse ilmaisemista tarpeista. On tulossa aika jolloin vammaiset ilman muuta ovat osa yhteiskuntaa. Kuntoutusohjaa-

jan tärkein tehtävä on saada yhteiskunta ymmärtämään tämä asia. Tulevaisuudessa lähiasiakastyön tulee hoitamaan paikallistaso. Erityistyöntekijän tehtävänä on konsultointi ja koulutustehtävät, kurssitoiminta ja suunnittelu alan kehittämiseksi. Kuurosokeiden parissa työskentelevältä ihmiseltä odotetaan paljon. Hänellä tulee olla avoin mieli, paljon mielikuvitusta ja huumoria ja mahdollon määrä aloitekykyä ja uskallusta.» Inger itse oli kaikkea tuota. Me kuurosokeat rakastimme häntä juuri sen takia.

Kuurosokeiden Tuki -yhdistys on myöskin Ingerin perustama ja hän toimi siinä mukana. Ingerin omaiset ovat edelleenkin tukiyhdistyksen toiminnassa mukana. Vuosien varrella Suomen sosiaalipolitiikka on hyvin vastannut niihin asioihin, joita kuurosokeat odottavat ja tarvitsevat. Vuosia sitten tehdyt suunnitelmat ovat edelleenkin ajankohtaisia ja toteuttamiskelpoisia. Siitä huolimatta meidän on jatkuvasti tehtävä lujasti työtä, seurattava aikaa ja kehitystä, etsittävä ratkaisia eteentuleviin asioihin. Olemme saaneet kansainvälistä tunnustusta kuurosokeiden parissa tehdystä työstä. Työhömme halutaan tutustua ja asiantuntemustamme käytetään.

Toimiessaan Ingerin kanssa alusta lähtien nykyinen toiminnanjohtajamme sai vahvan pohjan jatkaa Ingerin alulle panemaa työtä. Palvelutalon II vaihe jäi Kaijan vastuulle. Se on nyt valmis. Johtokunta halusi muistaa myös Kaijaa ja kiittää häntä. Kaijalle luovutettiin pikkujoulujuhlissa mallikappale Ingerin reliefistä. Taiteilija Väinö Komu oli ajatellut pitää tuon toisen

kappaleen itsellään muistona. Kuultuaan, että antaisimme sen Kaijalle, hän ilomielin teki reliefin valmiiksi.

Yhdessä eteenpäin

Yhteistyö NKL:n kanssa on ollut perinteistä ja läheistä. Toivottavasti saamme pian uudet väljemmät tilat toimiston käyttöön, kun Sokevalta vapautui tiloja. Vähitellen kuntoutustyö keskittyy enemmän alueelliseksi toiminnaksi, kun saamme kaikki suunnitelmissa olevat aluesihteerien toimet ja niille työntekijät. Kun kuntien viranomaiset saadaan ymmärtämään kuuroskoikeiden tarpeita ja hoitamaan niitä, on aluesihteeireillä mahdollisuus kehittää työtä nykyistä enemmän yhdessä kuuroskoikeiden kanssa. On tärkeätä, että kuuroskoikeat itse aktiivisesti perustavat kerhoja ja vetävät ja suunnittelevat niitä. On tärkeätä jokaisen ymmärtää mitä tarkoittaa »Me-henki». Kuuroskoikea voi auttaa toista kuuroskoikeaa. Opetellaan tänä vuonna kommunikoidaan keskenämme, opastamaan toinen toistamme, hyväksymään toinen toisemme, auttamaan missä voimme. Älköön kukaan torjuko tutustumisyritystä. Älköön kukaan pelätkö toista ihmistä. Jokainen ihminen pystyy opettamaan ja auttamaan toisia jos haluaa. »Kaikki työ on rakkautta».

Olen kertonut tässä yhdistyksemme historiaa. Toivon että se auttaisi ymmärtämään kuinka syvällisestä ja laaja-alaisesta työstä on kysymys. Inger antoi persoonallisuutensa, koulutuksena, jopa vapaa-aikansa kuuroskoikeiden hyväksi. Me olemme velvollisia auttamaan toisiamme ja jatkamme työntekoa ja iloitsemaan saavutuksista.

Pirkko Virtanen

AJANKOHTAISTA

Etelä-Suomessa pakkasennätyksiä

Perjantaina 9.1. mitattiin Helsingissä -34,3 astetta pakkasta. Myös Kotkassa ja Hangossa mitattiin pakkasennätyksiä. Vuonna 1940 mitattiin Helsingissä -32,9 astetta. Tämä on kylmin talvi 100 vuoteen Etelä-Suomessa. Pakkasaset vaikeuttivat junaliikennettä. Myös lentoliikenne oli sekaisin ja monia lentovuoroja peruutettiin. Matkustajalaivat myöhästelivät vaikka jäänmurtaja Varma on avustanut Helsingin meriliikennettä. Ennätyspakkasten vuoksi peruutettiin urheilukilpailuja. Pakkasten vuoksi sähkönkulutus nousi huippuunsa ja voimalaitokset toimivat täydellä teholla.

Ruoka- ja tavarakuljetuksissa oli vaikeuksia, koska dieselautojen tarvitsema arktinen polttoaine (arktinen polttoaine on kylmille ilmoille sopiva auton polttoaine) oli loppunut Suomesta ja tavallista dieselpolttoainetta ei voinyt käyttää kovilla pakkasilla.

Itä-Euroopassa on myös ollut kovia pakkasia. Esimerkiksi Puolassa on näin kylmää ollut viimeksi 1963. Moskovassa oli -39 astetta pakkasta ja Romaniassa on lämpötila laskenut -22 pakkasasteeseen.

Uudet verokortit

Vuoden 1987 uudet verokortit tulevat veronmaksajille tammi-helmikuun vaihteessa. Tammikuun -87 verop-

rosentti on sama kuin viime vuonna.

Vuoden 1985 veronpalautukset voi nostaa viimeistään 23. tammikuuta. Noin 2 miljoonaa suomalaista saa veronpalautuksia.

Presidentti Ronald Reagan kotiin sairaalasta

Presidentti Ronald Reagan palasi torstaina (8.1) Valkoiseen taloon sairaalasta. Sairaalassa hänelle tehtiin eturauhasleikkaus ja syöpätarkastus. Eturauhasesta eikä paksusuolesta löytynyt pahanlaatuisia kasvaimia. Presidentin henkilääkäri kertoi, että Reaganilta ei ole löytynyt pahanlaatuisia kasvaimia. Vuonna 1985 häneltä leikattiin paksusuolen syöpä. Lääkärit sanovat että Reaganilla on erittäin hyvä kunto. Reagan täyttää helmikuussa 76 vuotta. Hän on Yhdysvaltain historian vanhin presidentti.

Pääministeri Ryzhkovin vierailu

Neuvostoliiton pääministeri Nikolai Ryzhkov päätti perjantaina 9.1. kolme päivää kestäneen vierailunsa Suomeen. Ryzhkov ja presidentti Mauno Koivisto keskustelivat tiistana Suomen ja Neuvostoliiton suhteista, kansainvälisistä kysymyksistä ja mm. aseidenriisunnasta sekä Suomen sisäpoliittisesta tilanteesta. Vierailun toisena päivänä allekirjoittivat pääministerit Ryzhkov ja Sorsa kaupan tavaravaihtokirjat. Kauppa NL:n kanssa kasvaa yli 30 miljardiin markkaan. Pää-

ministerit keskustelivat myös talousyhteistyön kehittämisestä. Iltapäivällä Ryzhkov vieraili Turussa. Neljäntenä vierailupäivänä Neuvostoliiton pääministeri järjesti lehdistötilaisuuden. Hän puhui talousyhteistyöstä maittemme välillä, Kazahstanin levottomuuksista, aseidenriisunnasta sekä Afganistanin poliittisesta tilanteesta.

Perjantaina Ryzhkov tutustui Nokian elektroniikka-tehtaaseen Espoossa ja Vuokkoon (tekstiilialan yritys) sekä söi lounasta presidentti Koiviston kanssa. Vierailunsa aikana Ryzhkov tapasi myös suomalaisia kommunisteja. Pääministerin vierailu päättyi perjantaina iltapäivällä.

Nykänen määrättiin kotiin

Matti Nykäsen osallistuminen Keski-Euroopan mäki- viikolle jäi vain kahteen osakilpailuun. Lauantai-aamuna 3.1.1987 Suomen Hiihtoliiton toimitusjohtaja Lasse Pirskanen soitti Suomesta Matti Nykäselle, että hänen täytyy palata kotiin. Samalla Nykäselle ilmoitettiin, että Hiihtoliiton johtokunta on määrännyt hänet kilpailukieltoon 14.1. asti, jolloin mietitään uudelleen tilannetta. Kotiinkutsun syynä oli toistuva tottelemattomuus ja mäkijoukkueeseen sopeutumattomuus.

Mäkiviikon ensimmäisen osakilpailun pitopaikkaan Obersdorfiin Nykänen ja hänen Tiina-vaimonsa saapuivat yhtä päivää myöhemmin ja Innsbruckiin vasta muun joukkueeseen perässä. Nykänen ei omasta mielestään ole rikkonut yleisiä sääntöjä eikä aiheuttanut

häiriötä ja hän ihmettelee, että Hiihtoliitto teki tällaisen päätöksen, keskustelematta asiasta ensin hänen kanssaan.

Lukijan palsta

Uusi vuosi 1987

Hyvää Uutta Vuotta! Kirjoitan Sampolasta, siitä miten minulla meni jouluku. Jouluku alkoi jo marraskuussa. Pian tulikin jouluku. Jouluku on maailman paras. Jouluku en järjestänyt, tarkoitan etten joulukoristanut kotia.

Täällä kotona oli musta jouluku! Lähdin yöjunalla 18.12. Enontekiölle. Juna ei ollut täynnä. Rovaniemellä linja-autokaan ei ollut täynnä. Katselin bussin ikkunasta. Kaikki ihmiset viettävät rauhallista jouluku kotona. Tullessani Rovaniemelle oli sama juttu: bussi oli puolityhjä. Junakin oli puolityhjä. Ihmiset ovat kotona koko uuden vuodenkin. Rauhaa uutta Vuotta! Ihmettelin kun näin ensimmäistä kertaa maailman puolityhjänä.

Olin itse joulupukki. En ollut koskaan ennen ajatellut WC-paperia joululahjaksi. Tulikin päähän että se

on halpaa ja siitä on paljon hyötyä! Oli joulupäivä ja minulla oli jouluohjelmaa Enontekiössä. Ihmiset olivat reiluja ja mukavia. Nousivat seisomaan ja kiittivät kohteliaasti WC-paperista. Lapset saivat tervakarkkia. Karkki maistuu tervalta ja kurkku palaa.

Minä en näe pimeässä mutta menin makuuvauunuun. En tiedä oliko vauunun numero oikea mutta menin vain. Se oli väärä vauunu. Joku kysyi, mikä vauunu? Sanoin: mitä se haittaa? Hän nauroi. Kyllä oikea paikka löytyi. Tämä sattui sekä tullessa että mennessä. Matka ei ollut ikävä eikä muutenkaan huono. Matka oli mukava vaikka ei ollut tulkkiakaan.

Tulin kotiin Hämeenlinnaan enkä ollut yhtään väsynyt. Silloin oli jo 1.1.1987. Aamulla ihmettelin kun taksit eivät olleet työssä. Pyysin erästä henkilöä soittamaan taksiin.

Aloin vasta silloin laittaa jouluku. Ensin soitin kotiin että matka oli mennyt hyvin. Hain varastosta sähkökynttilät ja koristelin kotia. Siihen meni tunti. Sitten keitin kahvia ja purin matkalaukut.

Enontekiöllä on bussien aikataulut muuttuneet. Bussi näytti pikalinjalta ja matka kesti kuusi tuntia. Olin tyytyväinen siihen pikabussiin.

Nyt on Lapissa kovat pakkaset. Luulisin ettei kukaan halua sinne hiihtämään. Minulla on huonot puusukset. Ne eivät luista. Jos se pujotteluleiri pidetään niin sinne sopii mennä. Leirin täysihoitomaksu on kallias. Onko Sotkamo ainoa paikka jossa lasketaan mäkeä?

Terveisin Hilja Rantatal

Eero Jäntere on lähettänyt jo joulukuuksi tarinan lapsuutensa joulukirkkomatkasta. Juttu oli jäänyt väärälle pöydälle ja siten myöhästynyt joulun numerosta. Koska tarina on kovin kaunis ja hyvin kirjoitettu, toimitus ei malta odottaa ensi joulua vaan julkaisee sen nyt. Hyvin se sopii lukea tammikuun paukkupakkasienkin aikana.

Hevosella joulukirkkoon

Oli marraskuu 1928. Tätini oli miehensä kanssa pari kuukautta aikaisemmin palannut takaisin Amerikkaan oltuaan vuoden lomalla Suomessa.

Matti-vaarini huomasi, miten kaipasin tätiäni ja hänen miestänsä. Edellinen joulu oli vielä valoisana mielessäni. Vaarikin kaipasi tytärtään ja siksi hän päätti järjestää minulle iloisen yllätyksen. Hän aikoi ottaa minut mukaansa joulukirkkoon. Vaarini kertoi minulle joulun ihmeistä, mitä Beetlehemissä kerran tapahtui, ja lauleli minulle joululauluja. Olin silloin vasta 6-vuotias ja kuuntelin kiinnostuneena vaarini kertomuksia. Usein kyselin, koska joulu tulee että päästäisiin kirkkoon.

Joulu lähestyi, lumi peitti maan ja pian oli Kotkanlahtikin jäässä, että voitiin ajaa hevosella jäätä pitkin Papinniemenstä Kotkaan. Vihdoin koitti kauan odotettu jouluaatto. Mummo ja vaari olivat aattoiltana kotonani joulupäivällisellä. Kun pukki oli jakanut lahjat ja kahvit oli juotu, alkoivat mummo ja vaari lähteä kotiinsa ja minä lähdin heidän mukaansa.

Perille päästyämme minä olin jo päivän touhuista

väsynyt, siksi uni tuli miltei heti vuoteeseen päästyäni. Aamulla olin hereillä tuossa tuokiossa, kun vaari sanoi, että kohta lähdetään joulukirkkoon. Nopeasti puin ylleni pyhävaatteet ja join mummoni keittämän lämpimän marjamehun. Sitten vedettiin jalkaani villtitossut ja puettiin ylleni lämmin talvitakki ja päähäni karvahattu. Kun vielä vedin käteeni pukilta saamani villalapaset ja pitkävartiset nahkahanskat, niin olin valmis lähtemään joulukirkkoon.

Vaari oli jo ruokkinut hevosen ja valjastanut sen reen eteen. Oli liikuttavaa, kun vaarini vielä ennen lähtöämme luki Isä meidän -rukouksen ja siunasi minut Herran siunauksella.

Lämpimästi puettuina lähdimme sitten pihalle, jossa hevonen meitä odotti. Istuin vaarin viereen rekeen vällyjen alle. Vaari nykäisi ohjaksista ja kohta Polle porhalsi jäätä pitkin kohti Kotkan kirkkoa. Vaarin naapureita oli myös matkalla joulukirkkoon, toiset hevosella ja muutamat potkukelkalla. Jää oli liukasta mutta Pollella oli jalassa hyvät kengät. Oli juhallista istua reessä ja kuunnella kulkusten kilinää.

Pian olimme perillä. Vaari laittoi hevosen kiinni puomiin, peitteli sen lämpimästi loimella ja antoi kauroja eteen. Astuimme juhlaavaloistuun ja lämpimään kirkkoon. Kirkko oli täynnä juhlakansaa. Pian alkoi jumalanpalvelus. Oli juhallista kun kirkon keskellä suuressa kattokruunussa paloivat elävät kynttilät ja kirkkokansa laului koko sydämeästään jouluvirttä: Enkeli taivaan lausui näin... Alttaripalveluksen jälkeen nousi pappi pitämään joulusaarnaa. Kuuntelin tarkkaavais-

na papin puhetta joulun tapahtumista, enkeleistä, paimenista ja Jeesus-lapsesta.

Kun jumalanpalveluksen päätyttyä menimme Pollen luo, se hirnahti iloisesti nähdessään meidät. Vaari irtotti hevosen puomista ja otti loimen sen selästä. Istuuduimme rekeen ja kohta alkoi hevonen juosta kotiin päin. Matkalla kerroin vaarille innostuneena kaikesta mitä olin kokenut kirkossa. Vaari kuunteli kiinnostuneena kokemuksiani ja aikoi ottaa minut toistekin mukaansa kirkkoon.

Vaari jätti minut kotipihalleni ja jatkoi sitten matkaa omaan kotiinsa. Ensimmäinen joulukirkkoni jäi kauniina ja valoisana kokemuksena muistojeni joukkoon. Se oli jouluku 1928.

Eero Jäntere

Tuntosarvi-lehden avustajille

Kirjoitukset Tuntosarvi-lehteen ovat hyvin tervetulleita. Toimitus toivoo paitsi tervehdyksiä ja kurssikertomuksia, myös kirjoituksia yleensä elämästä kuurosokeana, vaikeuksista mutta myös iloista, arkipäivästä

ja juhlahetkistä, apuvälineistä, harrastuksista jne. Muistakaa kuitenkin että toimitus valitsee mitkä jutut julkaistaan. Koska kysymys on teidän omasta lehdestänne, julkaisukynnys on melko matala.

Kun kirjoitatte lehteen, jos kirjoitatte koneella, älkää kirjoittako joka riville. Silloin on näet vaikea tehdä kirjoitukseen korjauksia. Myös käsin kirjoittavat, käyttäkää melko isoa riviväliä.

Liittäkää joka kerran mukaan seuraavat tiedot: nimi, henkilötunnus, osoite ja pankkitilin numero.

Ilmoitukset

Helsingin Kuurosokeiden kerho kokoontuu taas maanantaina 19. päivänä tammikuuta klo 18.00-21.00 Näkövammaisten Keskusliiton monitoimitilassa 5. kerros, osoite Mäkelänkatu 50. Kerhossa mukana Turun piirin aluesihteerin Heikki Paatelainen.

Tervetuloa Heikinpäivä-kahveille!

Terveisin

Päivi Saaristo

Lasketteluleirin ajankohta on muuttunut. Helmikuussa 24.-27.2.1987 ei ole lasketteluleiriä. leiri pyritään kuitenkin järjestämään myöhemmin keväällä. Uudeksi leiriajaksi on alustavasti suunniteltu 12.-16.4.1987.

Seuraa leiri-ilmoituksia Tuntosarvesta ja Teksti-TV:stä.

Pirteää talven jatkoa!

Päivi Saaristo

Tampereen kuurosokeiden kerho kokoontuu seuraavan kerran tiistaina 27. päivänä tammikuuta kello 13.00.

Tervetuloa!

Marjatta Puromäki
